

TRANSLATION QUALITY: A COMPARATIVE STUDY OF TWO THAI VERSIONS
OF *JONATHAN LIVINGSTON SEAGULL*: CHAPTER 2

A MASTER'S PROJECT
BY
SIRIKHWAN SONTHIPHAKDEE

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Arts Degree in English
at Srinakharinwirot University
May 2007

Copyright 2007 Srinakharinwirot University

TRANSLATION QUALITY: A COMPARATIVE STUDY OF TWO THAI VERSIONS
OF *JONATHAN LIVINGSTON SEAGULL*: CHAPTER 2

A MASTER'S PROJECT
BY
SIRIKHWAN SONTHIPHAKDEE

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Arts Degree in English
at Srinakharinwirot University
May 2007

TRANSLATION QUALITY: A COMPARATIVE STUDY OF TWO THAI VERSIONS
OF *JONATHAN LIVINGSTON SEAGULL*: CHAPTER 2

AN ABSTRACT

BY

SIRIKHWAN SONTHIPHAKDEE

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Master of Arts Degree in English

at Srinakharinwirot University

May 2007

Sirikhwan Sonthiphakdee. (2007). *Translation Quality: A Comparative Study of Two Thai Versions of Jonathan Livingston Seagull: Chapter 2*. Master's Project, M.A. (English). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.

Advisor: Assistant Professor Doctor Tipa Thep-Ackrapong

This was a further study of *Translation Quality: A Comparative Study of Two Thai Versions of Jonathan Livingston Seagull* by Jarinton Chuangsuvanich (2002). The purpose of this study was to evaluate the quality of chapter 2 of the two Thai versions of *Jonathan Livingston Seagull* of M.R. Kukrit Pramoj and Chanwit Kasetsiri, the same theoretical framework of de Beaugrande and Dressler was applied to analyze the quality of translation in chapter two. It was found that Pramoj's version violated the standard of textuality totally 9 times while Kasetsiri's version totally 11 times. Therefore, the study found that the translation in Pramoj's version was considered more acceptable than Kasetsiri's version.

การวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณภาพงานแปลเรื่องสั้น: โจนาราน ลิฟวิงสตัน นางนวล บทที่ 2

บทคัดย่อ

ของ

ศิริขวัญ สนธิภักดิ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

พฤษภาคม 2550

ศิริขวัญ สนธิภักดี (2550). *การวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณภาพงานแปลเรื่องสั้น: โจนาธาน ลิฟวิงสตัน นางนวล บทที่ 2*. สารนิพนธ์ ศ.ศ.ม. (ภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: ผศ. ดร. ทิพา เทพอักษรพงศ์, ผศ. ดร. นิตยา สุขเสรีทรัพย์, และ อาจารย์เดือนตา เลาสุขศรี

การศึกษานี้เป็นการศึกษาต่อเนื่องจาก ผลงานวิจัยของ นางสาวจรินธร ช่วงสุวานิช ซึ่งได้ ทำการศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพงานแปลเรื่องสั้น: *โจนาธาน ลิฟวิงสตัน นางนวล* ในบทที่ 1 ไปแล้ว มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพงานแปลเรื่องสั้น: *โจนาธาน ลิฟวิงสตัน นางนวล* ในบทที่ 2 ซึ่งแปลโดย ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมทย์ และ นาย ชาญวิทย์ เกษตรศิริ การเปรียบเทียบงานแปลทั้งสองฉบับใช้ทฤษฎี ของ de Beaugrande and Dressler เช่นเดียวกับที่ใช้ในการศึกษาของ นางสาวจรินธร ช่วงสุวานิช ผลของการศึกษาพบว่า ผลงานแปลฉบับของ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมทย์ มีความคลาดเคลื่อนในการแปล ทั้งหมด 9 ครั้ง ในขณะที่ผลงานแปลฉบับของ นายชาญวิทย์ เกษตรศิริ มีความคลาดเคลื่อนในการแปล ทั้งหมด 11 ครั้ง ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ผลงานแปลฉบับของ ของ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมทย์ มีคุณภาพของการแปลดีกว่า ผลงานแปลฉบับของ นายชาญวิทย์ เกษตรศิริ ตาม ทฤษฎี Seven standards of textuality ของ de Beaugrande and Dressler (1990).

The Master's Project Committee and Oral Defense Committee have approved this Master's Project as partial fulfillment of the requirements for the Master of Arts degree in English of Srinakharinwirot University.

Master's Project Advisor

.....

(Assistant Professor Dr. Tipa Thep-Ackrapong)

Chair of the Master of Arts degree in English

.....

(Dr. Prapaipan Aimchoo)

Oral Defense Committee

..... Chair

(Assistant Professor Dr. Tipa Thep-Ackrapong)

..... Reader

(Assistant Professor Dr. Nitaya Suksaeresup)

..... Reader

(Mrs. Tuanta Laosooksri)

This Master's Project has been approved as partial fulfillment of the requirements for the Master of Arts degree in English of Srinakharinwirot University.

..... Dean of the Faculty of Humanities

(Associate Professor Chaleosri Pibulchol)

May, 2007

ACKNOWLEDGEMENTS

First and foremost, I would like to express my sincere thanks to Assistant Professor Dr. Tipa Thep-Ackrapong, my chair and Assistant Professor Dr. Nitaya Suksaeresup, my advisor for all the hard work, valuable comments, patience and all untiring support and advice they have provided throughout my time at Srinakharinwirot University. In addition, I must thank Ajarn Tuanta Laosooksri, my reader, for her help and kindness in reading my work.

I am deeply indebted to my good friends in this program: Nisarawan, Ladawan, Krongkran, Malin and Gift for their warm friendship and assistance. My special thanks also go to P-Gong for the guidance and suggestion. I appreciate all they have done for me. Without their encouragement, I would never have made it this far.

Finally, I would like to say thank you and express my love and appreciation to my mother and father for their support and love.

Sirikhwan Sonthiphakdee

TABLE OF CONTENTS

Chapter		Page
1	INTRODUCTION.....	1
	Objectives of the Study.....	3
	Significance of the Study.....	3
	Scope of the Study.....	3
2	REVIEW OF THE LITERATURE.....	5
	Translation Theories.....	5
	Previous Studies on Translation Quality.....	14
3	METHODOLOGY.....	16
4	FINDINGS.....	19
	Discussion.....	52
5	CONCLUSION.....	56
	Summary.....	56
	Limitations of the Study.....	57
	Implications of the Study.....	57
	Recommendations of the Study.....	58

TABLE OF CONTENTS (CONTINUED)

Chapter	Page
REFERENCES.....	59
BIODATA.....	62

LIST OF TABLE

Table	Page
1 Frequency of discrepancy for each standard of textuality between the two Thai versions of <i>Jonathan Livingston Seagull</i> of M.R. Kukrit Pramoj and Chanwit Kasetsiri.....	51

CHAPTER 1

INTRODUCTION

Nowadays, communication is very important in every aspect of people's lives. When the world is involved with communication, the exchange of information and the important role of translation are growing. Translation is usually used to convey information, to persuade or to entertain. Most people believe that translation is an art, not a science (Kreidler 1998). It requires artistic talent to reconstruct the original text in the form of a product presented to readers who are not familiar with the original one. Competent translators should have linguistic knowledge and clear understanding of cultures, customs and social settings of both the source and target languages. A successful translation should read as if it were originally written in the target language.

Quality of the translation has become more interesting to study for a new generation of researchers. They evaluate the effectiveness of the translated works by using several tests such as reading and retelling, translation awareness and back translation to identify problems and errors that occur during the translation process in order to improve the quality of translation (Newmark 1996).

Many researchers use de Beaugrande and Dressler's (1990) theoretical framework of seven standards of textuality to evaluate the quality of a text. This theoretical framework is appropriate to analyze the quality of a text because it concentrates on both text producer-based considerations and on text receiver-based considerations. Translators are also able to learn the discrepancies between the source and target languages that occur in the translation process.

According to de Beaugrande and Dressler (1990), there are seven elements in a quality text. They are cohesion, coherence, intentionality, informativity, intertextuality, situationality and acceptability. Cohesion and coherence are text-centered notions.

Cohesion is the ways that the surface elements of a text are linked in an order (p. 49).

Coherence concerns the ways that meaning of the elements are related under the surface text (p. 85). The remaining five standards of textuality are user-centred which concerns the activity of textual communication by producers and receivers of the text.

Intentionality is the way the producer's intention is presented to his or her target receiver (p. 113). Informativity involves all information which is the occurrence in the text (p.

139). Intertextuality is a text in another text. It refers to both producer's and receiver's background knowledge and experience of the text which affect their present reading

attitude (p. 182). Situationality relates to the context and the situation the readers are in or interact with (p. 163). Finally, acceptability involves the readers' consideration of all those previous six elements of the seven standards of textuality. It is the way that communication is accepted (p. 130).

This research is a comparative study of two Thai versions of chapter 2 of *Jonathan Livingston Seagull*. The selected Thai texts of M.R. Kukrit Pramoj and Chanwit Kasetsiri would be analyzed if they have the elements of seven standards of textuality proposed by de Beaugrande and Dressler (1990). This is a sequel of Chuangsuwanich's (2002) research. In order to evaluate the quality of the chapter 2 of the two Thai versions of *Jonathan Livingston Seagull*, the same theoretical framework was applied in analyzing and comparing the quality of translation.

Objectives of the Study

1. To analyze whether the selected Thai texts have the elements of seven standards of textuality proposed by de Beaugrande and Dressler (1990)
2. To analyze the translation quality of the two Thai translated versions of *Jonathan Livingston Seagull*: chapter 2 to find out which version is more acceptable

Significance of the Study

- 1) The findings of the study will provide discrepancies between the two translated versions which will allow us to study linguistic differences in translating the same text.
- 2) They could be applied to improve the translating process from a foreign language into Thai.
- 3) They could be a guideline to systematize structural and lexical contents in practical courses of translation.

Scope of the Study

- 1) Only chapter 2 of *Jonathan Livingston Seagull* of each version was studied.
- 2) The study was analyzed within de Beaugrande and Dressler's theoretical framework of seven standards of textuality (1990).
- 3) Any errors in printing such as incorrect spelling, wrong spacing, or grammatical structure were not included in this study.

Overview of the Study

In brief, this study aimed to analyze and evaluate the quality of chapter 2 of the two Thai versions of *Jonathan Livingston Seagull* of M.R. Kukrit Pramoj and Chanwit Kasetsiri under the attributes of seven standards of textuality proposed by de Beaugrande and Dressler (1990). Chapter 2 reviews the relevant translation theories and related literature of translation. Chapter 3 presents the data, procedures and methodology used. Chapter 4 reveals the findings of this study. Finally, chapter 5 summarizes the findings of the study and offers the implications of the study and suggestions for further studies.

CHAPTER 2

REVIEW OF THE RELATED LITERATURE

The literature review of this study is divided into two parts. The first part focuses on translation theories. The second part relates to previous studies on translation quality.

1. Translation Theories

According to Newmark (1996, p. 7), translation is a craft consisting of the attempt to replace a written message or statement in one language with another. Viewing translation as the process of transferring text of the source language into the target language or the receptor language, Newmark (1996, p. 144) proposes that there are three basic translation processes as follows:

- a) the interpretation and analysis of the source language text;
- b) choosing equivalents for words and sentences in the text language;
- c) the reformation of the text according to the writer's intention, the reader's expectation, the appropriate norms of the text language, etc.

Similarly, Bell (1991) explains three possible theories of translation based on different focuses of investigation: the process or the product.

1. A theory of translation as process

This would require a study of information processing including the topics of perception, memory and the encoding and decoding of messages. This might

require undertaking the investigation within the discipline of psychology or psycholinguistics.

2. A theory of translation as product

This would require a study of texts not merely by means of the traditional levels of linguistic analysis in the fields of syntax and semantics but also exploit the stylistics and recent advances in text-linguistics and discourse analysis.

3. A theory of translation as both process and product

This would require an integrated study of both. Furthermore, it considers the long term goal of translation studies.

According to House (1997), the assessment model of translation quality provides three different levels of the translation for the analysis and comparison of an original and its translation. They are the levels of language or text, register and genre.

Text refers to the particular situation and can be found for separating the broad notions of context of situation, such as situation dimensions. The dimensions relate to the way that the text users connect with register analysis.

Register analysis consists of three factors: field, tenor and mode. It is based on pragmatic theories of language use.

Field refers to the part of operation of language activity. In other words, it captures social action or subject topic including differences of degrees of generality, or specificity in lexical items according to specialized and general instructions.

Tenor refers to the nature of the participants' relationship, author's provenance and attitude, social role relationship and social thought as well as degree of emotional change. Also, tenor captures social attitude in different styles.

Mode refers to the medium of the language activity. It can be both the channels of spoken or written and can be either simple or complex. It also concerns the level of participant or the degree to which potential or real participation is allowed for between the writer and reader. Participation can be simple with no addressee participation built into the text, or complex with various addressee-involving linguistic mechanisms distinguishing the text.

The last one is genre. It is defined by Thep-Ackrapong (2000, p. 17) that genres are the conventional forms of texts. The forms normally reveal the functions which are related to specific social events and the objectives of the participants in them. The set of genre is useful for the analysis and evaluation process because although register (field, tenor, mode) descriptions are useful for accessing the relationship between text and context, they are basically limited to capture individual features on the linguistic surface. In order to characterize deeper textual structures and patterns, a different conceptualization is needed.

In short, in order to achieve the qualitative evaluation of the source and translated texts according to House (1997), there are three main steps in the operations of his model as follows:

1. An analysis of the source text based on a set of situational dimensions.
2. A comparison of the translated texts based on the same dimensions in order to find any mismatch.
3. An analysis of the translation quality based on the same dimensions.

House's translation quality assessment concept is the way that the source and target languages are analyzed by the same principle. However, in analyzing, it was found

that this model might have limitations in evaluating some texts of different cultures and density of mismatches.

De Beaugrande and Dressler's (1990) theoretical framework of seven standards of textuality

De Beaugrande and Dressler's (1990) theoretical framework of seven standards of textuality is a framework which researchers use for evaluating the quality of a text. It explains that the quality text should be defined as a communicative occurrences which meets seven standards of textuality. If there is any of these standards which is not up to the measurement, the text will not be considered communicative, either. The seven standards of this framework include cohesion, coherence, intentionality, informativity, intertextuality, situationality and acceptability.

1.) Cohesion

Cohesion is the first of the seven textuality standards identified by de Beaugrande and Dressler. It is the ways that the surface elements of a text are linked with an order (p. 49). In other words, it is a language tool that connects a piece of writing together from sentence to sentence and from paragraph to paragraph. Cohesive devices include transitional words and phrases that help readers to connect the relationships among ideas in a piece of writing.

For example:

1. Transition cues that move readers into additional information or into a specific example are the following.

actually, additionally, also, besides, furthermore, in fact, moreover, especially, for example, for Instance, namely, particularly, and etc.

2. Transition cues that move readers' attention from one time to another and to a particular location are the following.

at the same time, afterwards, currently, eventually, first of all, formerly, in the meantime, lastly, later, next, then, here, there, in the front, nearby, and etc.

3. Transition cues that emphasize readers' attention to cause and effect relationships are the following.

as, because, due to, for, since, as a result, so, so that, consequently, because of, therefore, thus, in order to, and etc.

4. Transition cues that make readers compare what they have read to what they are going to read are the following.

although, at the same time, but, meanwhile, nevertheless, conversely, in contrast, however, likewise, similarly, on the other hand, and etc.

5. Transition cues that emphasize the information that readers have read and are going to read are the following.

in other words, in this case, I mean, as a matter of fact, indeed, in fact, obviously, undoubtedly, and etc.

6. Transition cues that lead readers into summary or conclusion are the following.

as mentioned, in brief, in short, in summary, on the whole, briefly, in conclusion, therefore, to conclude, hence, and etc.

In addition, according to de Beaugrande and Dressler (1990), transitions are not the only factors which make writing cohesive. There are others needed for cohesion, for

instances; *recurrence*, the repetition of the elements or key words used to emphasize the main idea of a piece of writing, *parallelism*, repeating a text structure and replacing with new elements, *paraphrase*, repeating content but conveying with different words, *ellipsis*, repeating a text structure and its content but omitting some of the surface words, *use of reference words*, linking sentence to another or one paragraph to another with the words like *this, these, that, those*, and use of *tense* and *junction* which are signals for the relationships among situations in the text.

2.) Coherence

Coherence is the ways that meanings of the elements under the surface text are related. Also, it concerns the relations between the text and the readers. That is sometimes what the writers are telling possibly makes sense to them, but it might be not coherent for the readers because they are not being told the whole thing in a reasonable order and with all the piece of information they need. For example:

My son, aged 7 received a hammer this new year. I wonder hw much I have to pay to repair my house.

From the above text, the reader may find the text incoherent. However, the text can be interpreted that the boy may ruin the house with his hammer and the mother has to pay for the repair. Therefore, the text is based on the interpretation of the reader.

Cohesion deals with the surface text while coherence deals with the meanings within the text. What makes a text coherent is the use of related words, utterances and etc. This relation is provided when there is causality, reason, purpose, time, and enablement in the text, so when readers read a coherent text, they could find a meaningful

set of the expressions in that particular text. Other kinds of coherence problems actually have to do with focus or organization, or both of them. For instance, when the writing does not continuously stay in the same tense, or changes from singular to plural, those the texts will not be coherent.

3.) Intentionality

Intentionality refers to the way the producer's intention is presented into his or her target receiver. To achieve a specific goal, the text must be produced in a cohesive and coherent way so that it serves for the text-producer's intention (Sriduandao 2003, p. 19). In a medical book, for instance, texts are written with the intention of giving technical information about a particular subject, and the readers read it to get such information. Therefore a text must meet the participant's intentions. The writer's main aim is to give information, while the receiver of the text can learn about the information of where, when, how this event has taken place and who the leading person of this procedure is.

4.) Informativity

Informativity is related to all information which is the occurrence in the text, no matter if it is unexpected, expected, known or unknown (p. 139). To make a well-organized text, there is an ordinary which can be categorized as the 1st order informativity, the 2nd order informativity, and the 3rd order informativity. The first one requires normal little knowledge such as articles, newspaper headlines, road signs and etc. It is not about the content. The second one is normal standards. It is purely related to the content which enables the readers to understand the information in the text clearly.

The third one requires much interest and concentration which is caused by interruptions and inconsistencies; therefore, some explanations might be required in this stage of informativity. The first and third order informativities are the parts to be changed to make the text more attractive and interesting.

5.) Intertextuality

Intertextuality refers to both the producer's and receiver's background knowledge and experience of the text which affect their present reading attitude (p. 182). This is the reason why the production and the reception of a given text depend on the participant's knowledge of other texts. If a text is produced without making use of any particular knowledge which the reader is supposed to know, it may not be an appropriate text. Especially when it refers to well-known texts or things or people, it is much better. Intertextuality helps to build meaningful relations between different elements of communication. For example; the name of the film *Scream 3* means that there was another film displayed before *Scream 1* and *Scream 2*. As such we can build a meaningful link between two or more texts.

6.) Situationality

De Beaugrande and Dressler (1990: p. 161) propose that text must be relevant to a situation of occurrence. This is related to the context and the situation the readers are in or interact. Different people in different situations can conclude different meanings from the same text. For example: a warning

Mind Your Head

From the above example, if this short message is put on the wall on the way through a cellar, the receiver of this text can easily understand that it provides information that if one is not careful, his or her head will be injured.

If this short phrase is told to someone, while he or she is talking about unacceptable things, the meaning of this message will be changed to warn and stop that story. It is a guide to tell the receiver of the message that he or she should not talk like that.

In short, situationality concerns the factors which make a text relevant to the situation of occurrence.

7.) Acceptability

Acceptability is the way that communication is accepted. In order to consider if a text is acceptable or unacceptable, the readers must consider the previous six elements of the seven standards of textuality since acceptability is the element of the target audience towards those six elements (de Beaugrande and Dressler. 1990, p. 131).

Thep-Ackrapong (2000, p. 38) explains that the translating process consists of two poles. They are intentionality and acceptability. To reproduce the original textual goal and to make the translated text acceptable are key responsibilities of all the translators. In this judgment, the type of the text and readers' intention as well as the producer's intention must create a whole organization. Hence, for the matching of the reader's intention with what is meant in the text, there must be a coherent and cohesive set of elements which form it. For example, if the topic is about Thai herbs, but the body

of the text focuses on some irrelevant subject matters other than Thai herbs, it cannot be acceptable for a reader who wants to read something about Thai herbs.

2. Previous Studies on Translation Quality

Heiderson (1994) presents an overview of the skills, techniques, tools and compensation of language translators. He has shown that it is not the fact that most people who know two languages will be able to translate well. He concludes that translation can be done effectively. Otherwise, the translators follow the five steps in sequence and use the right tools at the right time. The first step of the process in producing a good translation is determining the nature of the text. The second step is amplifying the text in the original or source language. The third step is producing a rough but complete translation in the target language. The fourth step is producing an idiomatic translation in the target language. The last one is testing the effectiveness of the translation.

Chuangsuwanich (2002) analyzed translation quality of two Thai translated versions of *Jonathan Livingston Seagull* in chapter 1. The procedures analyzed were based on de Beaugrande and Dressler's theoretical framework of seven standards of textuality (1990). The seven standards of this framework are cohesion, coherence, intentionality, informativity, intertextuality, situationality and acceptability. The data in this study were selected from the original version of *Jonathan Livingston Seagull* by Richard Bach and the Thai translated versions of *Jonathan Livingston Seagull* translated by M.R. Kukrit Pramoj and Chanwit Kaset Siri. Discrepancies on each version in chapter

1 were also compared to the original one. In conclusion, it was found that the Thai translated version of M.R. Kukrit Pramoj was considered more acceptable than that of Chanwit Kasetsiri.

Sriduandao (2003) studied translation quality of two Thai translated versions of *The Lonely Lady* written by Harold Robbins. The two Thai versions were translated by Pramoon Unahatoop and Nida. Only chapter 2, chapter 3 and chapter 19 were selected as the data and compared with the original one. The procedures in this study were analyzed based on de Beaugrande and Dressler's theoretical framework of seven standards of textuality (1981). There were 11 discrepancies found in Unahatoop's version and 18 discrepancies found in Nida's. In summary, the Thai translated version of Pramoon Unahatoop was considered more acceptable than that of Nida.

These previous research papers provide useful information for translation from English into Thai, especially the translation standards which good translators must have in order to fulfill the communicative aims of their translated works.

CHAPTER 3

METHODOLOGY

This research attempted to study translation quality of two Thai translated versions of *Jonathan Livingston Seagull*. The methodology is divided into 2 parts. The first part presents data collection. The second part provides procedures analyzed which were based on de Beaugrande and Dressler's theoretical framework of seven standards of textuality (1990).

Data

The data in this study were selected from the following texts:

1. The original version
Jonathan Livingston Seagull by Richard Bach
2. The Thai translated versions of *Jonathan Livingston Seagull*: Chapter 2
 - 2.1 The first version was translated by M.R. Kukrit Pramoj.
 - 2.2 The second version was translated by Chanwit Kasetsiri

Procedures

1. Both Thai translated versions of *Jonathan Livingston Seagull* were analyzed according to the attributes of seven standards of textuality proposed by de Beaugrande and Dressler's theoretical framework (1990).
2. Both Thai translated versions were split into sentences as those were in the original text in order to facilitate the analysis.

For example:

// was used for splitting each sentence.

ST was used for source text.

PV was used for Pramoj's version.

KV was used for Kasetsiri's version.

ST: Get down! Seagulls never fly in the dark! If you were meant to fly in the dark, you'd have the eyes of an owl! You'd have charts of brains! You'd have a falcon's short wings! (p.24).

PV: ลงเดี๋ยวนี้นี้! // นกนางนวลไม่บินกลางคืน // ถ้าเจ้าเกิดมาเพื่อบินกลางคืนเจ้าก็จะต้องตาของนกเค้าแมว // เจ้าจะต้องมีแผนการบินเป็นสมอง // เจ้าคงจะได้มีปีกสั้นของเหยี่ยว! //

(หน้า 20-21)

KV: บินลงไปซะ! // นางนวลไม่เคยบินในความมืด // ถ้าเธอถูกสร้างมาให้บินในความมืดเธอจะต้องมีตาเหมือนนกฮูก // เธอต้องมีมันสมองมากมาย // เธอจะต้องมีปีกสั้นเหมือนเหยี่ยว

// (หน้า 28)

- Chapter 2 of both two Thai translated versions was selected to compare to the chapter 2 of the original version to find if there were any discrepancies in the style of language used in translating the different versions.

For example:

ST: “That’s something,” Jonathan said, rolling to glide inverted for a while.

“That’s not half as bad as being ahead of our time” (p.84).

PV: “สำคัญอยู่” // จอนะรันกล่าว โคลงตัวบิณหงายห้องอยู่พักหนึ่ง // “ถ้าเป็นอย่างนั้นก็ดีกว่า
เป็นคนล้ำยุค” // (หน้า 76)

KV: “มันน่าฟังดี” // โจนารานตอบ มันโสร่อน หมุนตัวกลับชั่วขณะหนึ่ง // “นั่นไม่เลวเท่า
ครั้งหนึ่งของการอยู่ก่อนกาลเวลาของเรา” // (หน้า 90)

The discrepancy in the above sentences is the translation of the phrase That’s something. The discrepancy relates to the use of the word choices that are inappropriate for the intentionality of the source text. Actually, this phrase means what someone said is important. This phrase is translated as มันน่าฟังดี (It sounds good.) in KV. It tends to distort the meaning of the source text. On the other hand, in PV, it was translated as สำคัญอยู่ (It is also important.). Therefore, the translation in Pramoj’s version is able to maintain the intentionality of the source text better than that in Kasetsiri’s version.

4. The findings of this study were discussed within de Beaugrande and Dressler’s theoretical framework. Discrepancies on each version were also compared to the original one.
5. Conclusions were drawn from the findings and recommendations were provided for further studies.

In short, this chapter presents the data, procedures and methodology used as well as an example of discussion in analyzing translations between the two Thai translated versions.

CHAPTER 4

FINDINGS

In this chapter, the results of the comparative study of the original version and the two Thai translated versions of *Jonathan Livingston Seagull* are presented and discussed.

Firstly, all three versions were split into sentences as those were in the original text in order to facilitate the analysis.

For example:

// was for splitting each sentence.

ST was for source text.

PV was for Pramoj's version.

KV was for Kasetsiri's version.

According to Chuangsuvanich (2002), translation quality of two Thai translated versions of *Jonathan Livingston Seagull* was analyzed by comparing a paragraph by paragraph and if any discrepancies were found in any paragraphs, those paragraphs would be quoted, underlined and discussed. In this research, the same methodology was carried out as in Chuangsuvanich's research. There were 45 paragraphs in *Jonathan Livingston Seagull* (Chapter 2) and 20 discrepancies were found.

Paragraph 1

ST: So this is heaven, he thought, and he had to smile at himself. It was hardly respectful to analyse heaven in the very moment that one flies up to enter it (p. 51).

PV : สวรรค์เป็นอย่างไรนี่เอง // เขานึกในใจ // แล้วเขาก็ต้องยืมขันตัวเอง // ดูเหมือนจะขาดความ

เคารพไปหน่อยที่วิเคราะห์สวรรค์เสียตั้งแต่เวลาที่กำลังบินขึ้นสวรรค์ // (หน้า 39)

KV : แล้วนี่ก็คือสวรรค์ // โจนathanคิด // และต้องยืมกับตัวเอง // มันไม่น่านิยมเลยที่จะวิเคราะห์

สวรรค์ในขณะที่กำลังบินเข้าไปหา // (หน้า 59)

Discrepancy 1

The only one point to be discussed in this paragraph is the translation of the clause It was hardly respectful. Pramoj translates this clause as ดูเหมือนจะขาดความ

เคารพไปหน่อย (It seemed hardly respectful a little bit), while Kasetsiri translates as มันไม่

น่านิยมเลย (It was not admirable).

In this paragraph, the original version presents Jonathan's thought about his impolite manner in analyzing heaven while he is entering it. Pramoj says that in his deep belief, Jonathan respects heaven and feels ashamed of what he is thinking. Therefore, in Pramoj's version, the translator is able to transfer the meaning of the original version better than in Kasetsiri's version. In other words, Pramoj maintains the original intentionality, while Kasetsiri does not.

Paragraph 5

ST : At two hundred fifty miles per hour he learnt that he was nearing his level-flight maximum speed. At two hundred seventy-three he thought that he

was flying as fast as he could fly, and he was ever so faintly disappointed. There was a limit to how much the new body could do, and though it was much faster than his old level-flight record, it was still a limit that would take great effort to crack. In heaven, he thought, there should be no limits (p. 51).

PV : ในความเร็วหนึ่งร้อยห้าสิบไมล์ต่อชั่วโมง // เขาก็รู้ว่า เขากำลังบินได้ใกล้ความเร็วอันสูงสุดสำหรับการบินระดับ // ในความเร็วสองร้อยเจ็ดสิบสามไมล์ต่อหนึ่งชั่วโมง // เขาก็นึกว่าเขากำลังบินอย่างรวดเร็วที่สุดเท่าที่เขาสามารถจะบินได้ // และเขาก็รู้สึกผิดหวังนิด ๆ // ภายใหม่ของเขาเนี่ยจะทำอะไรได้มากน้อยอย่างมีขอบเขตจำกัดเหมือนกัน // และถึงแม้ว่าเขาจะบินได้เร็วกว่าสติการบินเก่าของเขาในแบบนี้ได้มากมาย // มันก็ยังเป็นสถิติซึ่งเขาจะต้องใช้ความเพียรอีกมากมายที่จะทำลายลง // ในสวรรค์ // เขานึก // ไม่ควรจะมีขอบเขต // (หน้า 39-40)

KV : โจนธานรู้สึกว่ามันเกือบถึงที่สุดของความเร็วในการบินระดับตรงแล้ว // เมื่อมันบินได้ถึงสองร้อยห้าสิบไมล์ต่อชั่วโมง // และเมื่อมันบินได้ถึงสองร้อยเจ็ดสิบสามไมล์ต่อชั่วโมง // มันคิดว่ามันบินเร็วสุดความสามารถแล้ว // และก็ทำให้มันผิดหวังยิ่ง // ที่มีขอบเขตจำกัดต่อรูปกายตัวใหม่ของมัน // แม้ว่ามันจะบินได้เร็วกว่าสถิติระดับตรงเดิม // กระนั้นก็ยังเป็นขอบเขตจำกัดที่

ต้องใช้ความพยายามมหาศาลที่จะทำลาย // โจนธานคิดว่า // ไม่ควรจะมีขอบเขตจำกัดใน

สวรรค์เลย // (หน้า 59-60)

There are two discrepancies (discrepancies 2-3) that should be discussed in this paragraph.

Discrepancy 2

In this paragraph, the first point that should be discussed is the translation of the phrase At two hundred fifty miles per hour. Pramoj translates this phrase as ใน

ความเร็วหนึ่งร้อยห้าสิบลีต่อชั่วโมง (at the speed of one hundred and fifty miles per hour),

while Kasetsiri translates it as เมื่อมันบินได้ถึงสองร้อยห้าสิบลีต่อชั่วโมง (when it flew at two hundred and fifty miles per hour).

Pramoj's version gives a wrong detail of the original version, while Kasetsiri's version is right. Thus is, Pramoj's version does not keep the intentionality of the original.

Discrepancy 3

The second point that should be discussed is the translation of the clause and he was ever so faintly disappointed. Pramoj translates this clause as และเขาก็รู้สึกผิดหวังนิด ๆ

(and he felt a little bit disappointed), while Kasetsiri translates as และก็ทำให้มันผิดหวังยิ่ง

(and made it disappointed very much).

The meaning of the words faint and faintly are given by *Collins Cobuild English Dictionary* (1987, p. 597) as follows:

faint (adj.) = A *faint* feeling or quality has very little strength or intensity.

faintly (adv.) = He was already asleep in the bed, which smelled *faintly* of mildew.

Kasetsiri's version gives a wrong detail of the original version, while Pramoj's version gives all the details of the phrase including how much Jonathan felt disappointed. Thus, the original intentionality is distorted in Kasetsiri's version.

In summary, the two discrepancies found in paragraph 5 are related to maintaining the intentionality of the source text. In discrepancy 2, Pramoj cannot maintain the original intentionality because the translator mistranslates the phrase two hundred fifty miles. Kasetsiri cannot maintain the original intentionality in discrepancy 3 because the translator mistranslates the word faintly.

Paragraph 6

ST: The clouds broke apart, his escorts called, "Happy landings, Jonathan," and vanished into thin air.

He was flying over a sea, toward a jagged shoreline. A very few seagulls were working the updrafts on the cliffs. Away off to the north, at the horizon itself, flew a few others. New sights, new thoughts, new questions. Why so few gulls? Heaven should be flocked with gulls! And why am I so tired, all at once? Gulls in heaven are never supposed to be tired, or to sleep (p. 52).

PV : เมฆเผยออกจากกัน // นกที่พาเขามาสองตัวนั้นร้องว่า // “ขอให้ลงด้วยสวัสดิภาพ จอนะรัน” //

แล้วก็หายไปในอากาศธาตุ

เขากำลังบินอยู่เหนือทะเล มุ่งไปยังที่มีแหลมยื่นออกมาหลายแห่ง นกนางนวลจำนวนไม่กี่ตัว

กำลังบินเล่นลมที่ตีขึ้นจากหน้าผา ทางทิศเหนือ บนขอบฟ้าเลยทีเดียวนั้น มีนกนางนวลบินอยู่

ไม่กี่ตัว ภาพใหม่ ความคิดใหม่ ปัญหาใหม่ ทำไมจึงมีนกนางนวลน้อยนัก? สวรรค์ควรจะมี

นกนางนวลท่วมท้น! และทำไมเราจึงเห็นน้อยนัก ในทันทีทันใด? นกนางนวลในสวรรค์ไม่มี

ทางจะเหนื่อยได้หรือแม้จะหลับ// (หน้า 40)

KV : ก่อนเมฆแตกกลุ่มออก // นกที่มาด้วยทั้งสองร้องขึ้นว่า // “ขอให้ร้อนลงมาด้วยความปลอดภัย

นะโจนาธาน” // แล้วก็หายลับไปในอากาศที่เบาบางนั้น//

โจนาธานบินอยู่เหนือทะเล มุ่งไปสู่แนวชายหาดที่ขรุขระ // นางนวลสองสามตัวฝึกบินพุ่งขึ้น

เหนือหน้าผา// นกอีกจำนวนหนึ่งกำลังบินอยู่ที่ขอบน้ำกับฟ้าไกลออกไปทางเหนือ // นั่นเป็น

ทัศนภาพใหม่ ๆ ความคิดใหม่ ๆ และคำถามใหม่ ๆ ทำไมถึงมีนางนวลน้อยนัก ในสวรรค์

ควรจะไปด้วยฝูงนางนวล! และทำไมฉันถึงได้เห็นน้อยนัก อย่างทันทีทันควัน นางนวล

ในสวรรค์ไม่น่าจะเหนื่อยได้เลย หรือก็ไม่น่าจะหลับนอนด้วย// (หน้า 60)

Discrepancy 4

In this paragraph, the point that should be discussed is the translation of the sentence He was flying over a sea, toward a jagged shoreline. Pramoj translates this sentence as เขากำลังบินอยู่เหนือทะเล มุ่งไปยังที่มีแหลมยื่นออกมาหลายแห่ง (He was flying over a sea, towards a place where a lot of capes protrude), while Kasetsiri translates it as โจนธานบินอยู่เหนือทะเล มุ่งไปสู่แนวชายหาดที่ขรุขระ (Jonathan flew over a sea, towards a rough seashore).

The meaning of the word jagged is given by *Collins Cobuild English Dictionary* (1987, p. 898) as follows:

Jagged (adj.) = Something that is *jagged* has a rough, uneven shape or edge with lots of sharp points.

In translating the word jagged, Kasetsiri translates it correctly. Therefore, the word choice in Kasetsiri's version maintains the intentionality of the original. On the other hand, the original intentionality is distorted in Pramoj's version.

Paragraph 9

ST: He turned to land on the beach, beating his wings to stop an inch in the air, then dropping lightly to the sand. The other gulls landed too, but not one of them so much as flapped a feather. They swung into the wind, bright wings outstretched, then somehow they changed the curve of their feathers until they had stopped in the same instant their feet touched the ground. It was beautiful control, but now Jonathan was just too tired to try

it. Standing there on the beach, still without a word spoken, he was asleep (p. 52).

PV : เขาหมุนตัวเพื่อจะบินลงจับบนหาดทราย // กระจีปีกเพื่อจะให้หยุดนิ่งอยู่บนอากาศหนึ่งนิ้ว //
 แล้วก็ลงจับเบา ๆ บนพื้นทราย // นกตัวอื่น ๆ ก็ลงจับด้วย // แต่ทุกตัวไม่ได้กระจีปีกแม้แต่
ขนเพียงเส้นเดียว // นกเหล่านั้นแกว่งตัวเข้าหาลม // ปีกอันสว่างกางออกเต็มที่ // แต่เปลี่ยน
 ส่วนโค้งที่ขนอย่างไรก็ไม่รู้แล้วหยุดลงทันทีขณะที่เท้าแตะพื้นดิน // เป็นการควบคุมการบินที่
 สวยงามมาก // แต่ขณะนั้นจอนะรันเหนื่อยเกินไปที่จะทดลองทำดูบ้าง // เขายืนอยู่บนหาด
 ทราย // และโดยที่ยังมิได้พูดอะไรสักคำ // เขาก็กลับไป // (หน้า 40-41)

KV : โจนาธานค่อย ๆ ร่อนลงบนชายหาด // ตีปีกให้หยุดเพียงหนึ่งนิ้วฟุตบนอากาศ // แล้วก็หย่อน
 ตัวลงบนพื้นทรายอย่างแผ่วเบา // นางนวลตัวอื่น ๆ ร่อนลงด้วยเช่นกัน // แต่ไม่มีสักตัวเดียวที่
ตีขนมากกว่าหนึ่งอัน // พวกนั้นมันหมุนไปกับลม // เขี่ยดปีกที่สดใสออกเต็มที่ // แล้วก็จับ
 เปลี่ยนวงโค้งที่ขนจนหยุดอยู่กับที่ // ในขณะที่เดียวกับที่เท้าของมันแตะพื้นทราย // มันช่างเป็น
 การบังคับตัวที่งดงาม // แต่ในตอนนี โจนาธานก็เหนื่อยเกินกว่าที่จะลองทำดูบ้าง // มันม่อ
 กลับไป // ในขณะที่ยืนอยู่บนหาดทรายนั่น // โดยที่ยังมิได้พูดอะไรสักคำเดียว // (หน้า 61)

Discrepancy 5

In this paragraph, only one point that should be discussed is the translation of the clause but not one of them so much as flapped a feather. Pramoj translates this

clause as แต่ทุกตัวไม่ได้กระพือปีกแม้แต่ขนเพียงเส้นเดียว (but everyone did not flap any single feather), while Kasetsiri translates it as แต่ไม่มีสักตัวเดียวที่ตีขนมากกว่าหนึ่งอัน (but no one flapped its wings more than one feather).

In the original version, the gulls did not flap any single one of their feathers. Therefore, in Pramoj's version, the translator provides correct information of the way they flew and dropped on the sand, while Kasetsiri does not maintain the intentionality of the original sentence.

Paragraph 10

ST : In the days that followed, Jonathan saw that there was as much to learn about flight in this place as there had been in the life behind him. But with a difference. Here were gulls who thought as he thought. For each of them, the most important thing in living was to reach out and a touch perfection in that which they most loved to do, and that was to fly. They were magnificent birds, all of them, and they spent hour after hour every day practicing flight, testing advanced aeronautics (p. 53).

PV : ในวันต่อ ๆ มา // จอห์นสันก็เห็นได้เองว่ามีเรื่องที่จะต้องเรียนเกี่ยวกับการบิน ณ ที่นี้มากเท่ากับในภพก่อนที่เขาได้ผ่านมาแล้ว // แต่ความแตกต่างนั้นก็ยังมีอยู่ // ณ ที่นี้มีนกนางนวลที่คิดอย่างเขาคิด // สำหรับนกแต่ละตัว // สิ่งที่สำคัญที่สุดในความเป็นอยู่ก็คือการก้าวออกไปแต่ละต้อง
 ความประเสริฐสุดในกิจซึ่งนกเหล่านั้นมีมันจะทำ // และนั่นก็คือการบิน // นกทั้งหมดนั้น

สง่างามเสียนี้กระไร // และทุกตัว ก็ใช้เวลาชั่วโมงแล้วชั่วโมงเล่าฝึกซ้อมการบิน // ทดสอบ

วิชาการบินขั้นสูง // (หน้า 41)

KV : หลาย ๆ วันต่อมา // โจนathanพบว่ามึ่สิ่งทีต้องเรียนรู่มากมายเรื่องการบินในสถานที่นี้
 เหมือนกับในชีวิตที่มันทิ้งไว้เบื้องหลัง // แต่ก็แตกต่างกัน // ที่นึ่นางนวลที่รู้จักคิดเหมือนกับที่
 มันคิด // สำหรับนกแต่ละตัวนั้น // สิ่งทีสำคัญทีสุดในการดำรงชีวิตคือการไขว่คว้าและสัมผัส
 ความเป็นเลิศซึ่งพวกนึ่รักทีจะทำ // สิ่งนึ่คือการบิน // พวกนึ่ทั้งหมดนึ่แหละ // พวกนึ่
 ใช้เวลาชั่วโมงแล้วชั่วโมงเล่าทุกวันเฝ้าฝึกบิน // ทดลองการเดินทางอากาศทีพิสดาร// (หน้า 61)

Discrepancy 6

The first point to be discussed in this paragraph is the translation of the sentence They were magnificent birds, all of them. Pramoj translates this sentence as นกทั้งหมด สง่างามเสียนี้กระไร (all birds were very smart and beautiful), while Kaset Siri translates as พวกนึ่ทั้งหมดนึ่แหละ (all of those).

The meaning of the word magnificent is given by *Collins Cobulid English Dictionary* (1987, p. 1003) as follows:

Magnificent (adj.) = If you say that something or someone is *magnificent*, you mean that you think they are extremely good, beautiful, or impressive.

In this paragraph, the original version presents special details of the birds. In Pramoj's version, the translator maintains this impressive information. On the other

hand, Kasetsiri reduces the specific details of those birds. Thus, Kasetsiri does not maintain the informativity of the original.

Discrepancy 7

The second point to be discussed in this paragraph is the translation of the phrase testing advanced aeronautics. Pramoj translates this phrase as ทดสอบวิชาการบินขั้นสูง (test advanced level of the flight), while Kasetsiri translates it as ทดลองการเดินทางอากาศที่พิสดาร (try exotic style of traveling in the air).

In this paragraph, the original version presents the better level of flying skills those birds had practiced. In Pramoj's version, the translator transfers the meaning of the original version better than Kasetsiri does in his version. In other words, Pramoj maintains the original intentionality, while Kasetsiri does not.

Paragraph 14

ST : In a moment they were airborne again, practicing. The formation point-rolls were difficult, for through the inverted half Jonathan had to think upside down, reversing the curve of his wing, and reversing it exactly in harmony with his instructor's.

“Let's try it again,” Sullivan said, over and over: “Let's try it again.”

Then, finally, “Good.” And they began practicing outside loops (p. 54).

PV : เพียงชั่วครู่ ทั้งครูและศิษย์ก็เห็นลมกันอีก // ฝึกซ้อมกันต่อไป // การบินหมุนระดับเป็นฝูงนั้น
ทำยาก // เพราะตอนที่ต้องการบินหงายท้องนั้นจระเข้ต้องคิดเมื่อเอาหัวลง // เขาหมุน โคน
ปีกของเขากลับ // และหมุนกลับได้จังหวะกับครูผู้ฝึกพอดี //
 “ลองดูอีกที” // ชลติวันพูดซ้ำแล้วซ้ำอีก // “ลองดูกันอีกที” // แล้วในที่สุดเขาก็บอกว่า // “ดี
 แล้ว” // และเริ่มฝึกซ้อมการบินวงกลมนอกกันต่อไป // (หน้า 42-43)

KV : ชั่วขณะต่อมานางนวลทั้งสองก็ขึ้นไปลอยในอากาศอีกครั้ง // ฝึกฝน // การบินกลิ้งคู่กันนั้นยากยิ่ง
// เพราะโจนาธานต้องคิดเวลาตีลังกาครั้ง // กลับ โคนมุมปีก // และกลับให้พร้อมเพรียงกับ
ครูผู้สอน //
 “ลองดูอีกที” // ชลติแวนพูดครั้งแล้วครั้งเล่า // “ลองอีกที” // แล้วในที่สุด // “ดี” // และนางนวล
 ทั้งสองก็เริ่มฝึกบินวงนอก // (หน้า 62)

Discrepancy 8

The first point to be discussed in this paragraph is the translation of the sentence In a moment they were airborne again, practicing. Pramoj translates this sentence as เพียงชั่วครู่ ทั้งครูและศิษย์ก็เห็นลมกันอีก ฝึกซ้อมกันต่อไป (In a short moment, both the teacher and the student flew in the wind again, continuously practicing), while Kasetsiri translates as ชั่วขณะต่อมานางนวลทั้งสองก็ขึ้นไปลอยในอากาศอีกครั้งฝึกฝน (Later, both seagulls flew in the air again, practicing).

Pramoj's version adds appropriated phrase กันต่อไป (continuously) to make the text flow smoothly and make the text more coherent. The reader can easily understand how they are practicing their flying. The whole thing is in a reasonable order, while Kasetsiri's version does not.

Discrepancy 9

Another point to be discussed in this paragraph is the translation of the clause The formation point-rolls were difficult. Pramoj translates this clause as การบินหมุนระดับ เป็นฝูงนั้นทำยาก (The group rolling level flight was difficult), while Kasetsiri translates as การบินกลิ้งคู่ขึ้นยากยิ่ง (The twin rolling flight was very difficult).

The meaning of the word formation is given by *Collins Cobulid English Dictionary* (1987, p. 666) as follows:

Formation (n.) = If people or things are in *formation*, they are arranged in a particular pattern as they move.

In this situation, there are only two seagulls, Jonathan and Sullivan, flying. Therefore, the translation in Kasetsiri's version is more appropriate than in Pramoj's version. In other words, Kasetsiri's version maintains the intentionality of the original sentence.

Paragraph 15

ST : One evening the gulls that were not night-flying stood together on the sand, thinking. Jonathan took all his courage in hand and walked to the Elder Gull, who, it was said, was soon to be moving beyond this world (pp. 54-55).

PV : คำว่าวันหนึ่ง นกนางนวลที่ไม่ออกฝึกบินกลางคืนยืนอยู่ด้วยกันบนหาดทราย // ใช้ความคิดกันอยู่ // จนกระทั่งรวบรวมความกล้าทั้งหมดเข้ามาไว้ในตัวแล้วเดินเข้าไปหานกนางนวลอาวุโส // ผู้ซึ่ง // กล่าวกันว่า // จะไปสู่ภพอื่นในเร็ว ๆ นี้ // (หน้า 43)

KV : เย็นวันหนึ่ง บรรดานางนวลที่ไม่ได้บินกลางคืนยืนรวมกันอยู่บนหาดทราย // และต่างก็คิด // โจนาธานรวบรวมความกล้าทั้งหมดไว้ เดินเข้าไปหานางนวลผู้ใหญ่ // ตัวที่ // พูดกันว่า // จะไปพ้นโลกนี้ในไม่ช้า // (หน้า 63)

Discrepancy 10

In this paragraph, the point that should be discussed is the translation of the phrase the Elder Gull. Pramoj translates this phrase as นกนางนวลอาวุโส (the senior gull), while Kasetsiri translates as นางนวลผู้ใหญ่ (the adult gull).

In the translation of this phrase, Pramoj chooses an equivalent of word choice which is able to explain how respectful that elder gull was. At the same time, the word choice used can show the seniority of that gull. Thus, in Pramoj's version, the translator

maintains the intentionality of the original; on the other hand, the original intentionality is distorted in Kasetsiri's version.

Paragraph 17

ST : “Chiang, this world isn’t heaven at all, is it?”

The Elder smiled in the moonlight. “You are learning again, Jonathan Seagull,” he said.

“Well, what happens from here? Where are we going? Is there no such place as heaven?”

“No, Jonathan, there is no such place. Heaven is not a place, and it is not a time. Heaven is being perfect.” He was silent for a moment. “You are a very fast flier, aren’t you?”

“I... I enjoy speed,” Jonathan said, taken aback but proud that the Elder had noticed (p. 55).

PV : “เจียง // ภพนี้ไม่ใช่สวรรค์เลย // จริงหรือไม่?”

ผู้มีอาวุโสยิ้มในแสงจันทร์ // “เธอกำลังเรียนรู้อีกแล้วจอนะชั้น” // เขากล่าว

“ก็นั่นนะซีครับ // ต่อจากนี้ไปจะมีอะไรเกิดขึ้น? // เราจะไปไหนกันต่อไป? // ไม่มีที่ไหนเป็น
สวรรค์เลยหรือ?”

“ไม่มี // จอนะชั้น // ไม่มีสถานที่เช่นนั้น // สวรรค์ไม่ใช่สถานที่ // และสวรรค์ก็ไม่ใช่เวลา //

สวรรค์คือการตั้งอยู่ในความประเสริฐสุด” // เขานิ่งอยู่ครู่หนึ่ง // “เธอบินได้เร็วมากใช่ไหม?”

“ผม...ผมสนุกในความเร็ว” // จอนะชั้นพูด // ออกจะแปลกใจ และปลื้มใจที่มีผู้มีอาวุโสท่าน

ตั้งเกตุ // (หน้า 43)

KV : “เจียง // โลกนี้ไม่ใช่สวรรค์เลย // ไซ้ไหม?”

นางนวลผู้ใหญ่ยิ้มภายใต้แสงจันทร์ // “เรากำลังเรียนรู้ไปอีกแล้ว นางนวลโจนาธาน” // มันพูด

ขึ้น

“เออ // อะไรจะเกิดขึ้นหลังจากที่นี่? // เรากำลังจะไปไหนกัน // ไม่มีที่ที่เป็นสวรรค์หรอก

หรือ?”

“ไม่มี // โจนาธาน // ไม่มีที่ที่เป็นสวรรค์ดอก // สวรรค์ไม่ใช่สถานที่ // และก็ไม่ใช่กาลเวลา //

สวรรค์คือความเป็นเลิศ” // เจียงเงิบไปชั่วขณะ // “เธอเป็นผู้บินเร็วมาก ไซ้ไหม?”

“จัน...จันชอบความเร็ว” // โจนาธานเอ่ยขึ้นตะกุกตะกัก // แต่ก็ภูมิใจที่นางนวลผู้ใหญ่

ตั้งเกตุเห็น // (หน้า 63)

Discrepancy 11

In this paragraph, the point that should be discussed is the translation of the phrase taken aback. Pramoj translates this phrase as ออกจะแปลกใจ (feel quite surprised), while Kasetsiri omits this phrase.

In the translation of this phrase, Pramoj chooses the right phrase to transfer the meaning in the original text into the target text correctly and can maintain the

intentionality of the original text, while this intentionality of the source text is distorted in Kasetsiri's version.

Paragraph 20

ST: “You can go to any place and to any time that you wish to go,” the Elder said. “I’ve gone everywhere and everywhen I can think of.” He looked across the sea. “It’s strange. The gulls who scorn perfection for the sake of travel go nowhere, slowly. Those who put aside travel for the sake of perfection go anywhere, instantly. Remember, Jonathan, heaven isn’t a place or a time, because place and time are so very meaningless. Heaven is....” (p. 58).

PV: “ไปถึงได้ทุกแห่ง และทุกกาลที่เราต้องการจะไป” // ผู้มีอาวุโสกล่าวตอบ // “เราไปได้ถึงทุกแห่งและทุกหนที่เราสามารถจะนึกได้มาแล้ว” // เขามองข้ามทะเลออกไป // “มันก็จะออกจะแปลกอยู่ // นกนางนวลที่รังเกียจความประเสริฐสุดเพราะยังอยากเที่ยวเตร่นั้นกลับไปไม่ถึงไหนเลย เพียงแค่จะเที่ยวเตร่ก็ยังไปได้แต่ช้า ๆ // ส่วนนกนางนวลที่ละการเที่ยวเตร่เสียแล้วเพื่อความประเสริฐสุดนั้นกลับไปไม่ถึงไหนก็ได้ในทันทีทันใด // จำไว้นะ // จอณะรัน // สวรรค์ไม่ใช่สถานที่หรือกาลเวลา // เพราะสถานที่และกาลเวลานั้นไม่มีความหมายเอาเสียเลย // สวรรค์คือ...” // (หน้า 44)

KV : “เธอไปที่ไหนก็ได้ เวลาไหนก็ได้ตามที่เธอปรารถนาจะไป” // นางนวลผู้ใหญ่กล่าวตอบ //

“ฉันได้ไปมาแล้วทุกแห่งทุกหน และทุกกาลเวลาที่ฉันพอจะคิดได้” // เจียงมองข้ามท้องทะเล

ออกไป // “มันประหลาด นางนวลที่เยาะเย้ยความเป็นเลิศเพื่อที่จะได้ไปที่ขั้ว กลับไม่ได้ไป

ไหน แล้วก็เชื่องช้า // ผู้ที่พັกรเที่ยวไว้เพื่อแสวงหาความเป็นเลิศ ไปไหนก็ได้ และก็รวดเร็ว

ฉับพลัน // จำไว้ // โจนธาน // สวรรค์ไม่ใช่สถานที่หรือกาลเวลา // เพราะสถานที่และ

กาลเวลาไร้ความหมายยิ่งนัก // สวรรค์คือ...” // (หน้า 64)

Discrepancy 12

One point to be discussed in this paragraph is the translation of the sentence The gulls who scorn perfection for the sake of travel go nowhere, slowly. Pramoj

translates this sentence as นกนางนวลที่รังเกียจความประเสริฐสุดเพราะยังอยากเที่ยวเตร่นั้น

กลับไปไม่ถึงที่ไหนเลย เพียงแค่จะเที่ยวเตร่ก็ยังไปได้แต่ช้า ๆ (The gulls that hated perfection

still wanted to travel, but they could not go far; they could just only travel slowly), while

Kasetsiri translates the text as นางนวลที่เยาะเย้ยความเป็นเลิศเพื่อที่จะได้ไปที่ขั้ว กลับไม่ได้ไป

ไหน แล้วก็เชื่องช้า (The gulls who jeered at perfection still wanted to travel, but they could

not go anywhere and move slowly).

In this paragraph, Pramoj’s version presents that those gulls could not go far or could not go to the goal. On the other hand, Kasetsiri presents that those gulls could not

go anywhere. Thus, in Kasetsiri's version, the translator maintains the intentionality of the original, while the original intentionality is distorted in Pramoj's version.

Paragraph 22

ST : “Can you teach me to fly like that?” Jonathan Seagull trembled to conquer another unknown.

“Of course, if you wish to learn”

“I wish. When can we start ?”

“We could start now, if you'd like”

“I want to learn to fly like that,” Jonathan said, and a strange light glowed in his eyes. “Tell me what to do.”

Chiang spoke slowly and watched the younger gull ever so carefully. “To fly as fast as thought, to anywhere that is,” he said, “you must begin by knowing that you have already arrived....” (p. 58).

PV : “ท่านจะสอนให้ผมบินอย่างนั้นได้ไหมครับ?” // จอนะชั้นนกนางนวลตัวสั้นเต็มที่จะเอาชนะ

สิ่งที่ตนยังไม่รู้สักอย่างหนึ่ง

“ได้ซี จะเป็นไรมี ถ้าเธออยากเรียน”

“ผมอยากครับ // เราจะเริ่มกัน ได้เมื่อไร?”

“เริ่มเดี๋ยวนี้ก็ได้ // ถ้าเธอต้องการ”

“ผมต้องการที่จะบินได้อย่างนั้น” // จอนะรันพูด // และมีแสงอันประหลาดเรืองขึ้นในตาของ

เขา // “ขอท่านได้บอกผมด้วยว่าจะต้องทำอะไร”

เจียงพูดช้า ๆ และมองคุณนางนวลตัวที่หนุ่มกว่าอย่างระมัดระวัง // “การที่จะบินให้เร็วเท่ากับ

ความคิดไปถึงที่ไหนที่มีอยู่นั้น” // เขากล่าว // “เธอจะต้องเริ่มด้วยการรู้ว่า เธอได้ไปถึงที่นั่น

แล้ว...” // (หน้า 49)

KV : “เธอสอนฉันให้บินอย่างนั้นได้ไหม” // นางนวลโจนาธานสันสะท้านที่จะพิชิตความไม่รู้อีก

อันหนึ่ง

“แน่นอน ถ้าเธออยากจะเรียน”

“ฉันอยาก // เราจะเริ่มกันได้เลยเมื่อไร”

“เราเริ่มเดี๋ยวนี้ก็ได้ // ถ้าเธอต้องการ”

“ฉันอยากเรียนที่จะบินแบบนั้น” // โจนาธานพูด // และแสงประหลาดวูบวาบขึ้นในดวงตาของ

มัน // “บอกฉันสิว่าจะทำอะไร”

เจียงพูดขึ้นอย่างช้า ๆ และเฝ้าดูเจ้านางนวลหนุ่มอย่างใกล้ชิด //

“การที่จะบินให้เร็วเท่าความนึกคิด ไปที่ไหนก็ได้คือ” // เจียงกล่าว //

“เธอจะต้องเริ่มด้วยความคิดที่ว่าเธอได้ไปถึงแล้ว...” // (หน้า 64-65)

Discrepancy 13

The only one point to be discussed in this paragraph is the translation of the pronoun you and me. Pramoj translates these two pronouns as ท่าน (Sir) and ผม (I), while Kasetsiri translates as เธอ (you) and ฉัน (I).

In this situation, there are two gulls that are different in age; therefore, in the translation of these two pronouns, in Pramoj's version, the translator uses more appropriate pronouns than in Kasetsiri's version to show seniority; thus, the text fits the situationality of the original.

Paragraph 22

ST : The trick, according to Chiang, was for Jonathan to stop seeing himself as trapped inside a limited body that had a forty-two-inch wingspan and performance that could be plotted on a chart. The trick was to know that his true nature lived, as perfect as an unwritten number, everywhere at once across space and time (pp. 58-59).

PV : เกล็ดในการนี้ ตามคำบอกเล่าของเจียง ก็คือ จอนะรันจะต้องเลิกคิดว่าตัวของเขาถูกกักขังไว้ในกายอันมีขอบเขตจำกัด ซึ่งมีความยาวของปีกทั้งสองเพียงสี่สิบสองนิ้ว และมีการปฏิบัติซึ่งอาจบันทึกได้ในแผนการบิน // เกล็ดนั้นคือจะต้องรู้ว่าธรรมอันแท้จริงแห่งตัวเขานั้นมีอยู่

ด้วยความประเสริฐสุด // เหมือนกับตัวเลขที่จดลงไม่ได้ // ทุกแห่งทุกหนข้ามระยะทาง และ

เวลา // (หน้า 49)

KV : ตามที่เจียงว่า เกล็ดลับก็คือโจนาธานต้องเลิกมองตนเองว่าถูกกักอยู่ในร่างกายที่จำกัดเพียงสี่

สิบสองนิ้วฟูตของความยาวของปีก หรือข้อจำกัดของการบินที่ตราไว้บนตาราง // เกล็ดลับก็

คือ จะต้องรู้ถึงธรรมชาติที่แท้จริงของตนเอง อยู่ได้ทุก ๆ แห่งในจับพลัน // ข้ามพ้นสถานที่

และกาลเวลา // และเป็นเลิศเสมือนเลขที่ไม่มีตัวเขียน // (หน้า 65)

Discrepancy 14

The point to be discussed in this paragraph is the translation of the phrase and performance that could be plotted on a chart. Pramoj translates this phrase as และมี การปฏิบัติซึ่งอาจบันทึกลงได้ในแผนการบิน (and there is a performance that could be recorded on a flight chart), while Kasetsiri translates as หรือข้อจำกัดของการบินที่ตราไว้บนตาราง (or a limitation of flight recorded on the schedule).

In the translation in Kasetsiri's version, the translator mistranslates the word performance in the original, while in Pramoj's version, the translator uses more equivalent words than in Kasetsiri's version and can translate the text correctly. In other words, Pramoj maintains the intentionality of the original version.

Paragraph 27

ST : Jonathan made a scree of delight, the first sound he had made since he had left Earth. “IT WORKS!”

“Well, of course it works, Jon,” said Chiang. “It always works, when you know what you’re doing. Now about your control . . .” (p. 59-60).

PV : จอห์นสันร้องเสียงนกนางนวลขึ้นด้วยความบันเทิง // เป็นการออกเสียงครั้งแรกนับตั้งแต่เขาได้
ละโลกมา // “ใช้การได้!”

“ก็แน่ละซี จอน” // เจียงกล่าว // “ใช้การได้เสมอ // เมื่อเรามีสติรู้ว่าเรากำลังทำอะไรอยู่ // ที่นี้
พวกกันเรื่องการควบคุม...” // (หน้า 50)

KV : โจนาธานส่งเสียงด้วยความดีใจ // เป็นครั้งแรกที่มันส่งเสียงร้องนับแต่จากโลกมา // “ได้ผล”

“ใช่ แน่นอนมันได้ผล จอน” // เจียงพูด // “มันได้ผลเสมอ // เมื่อเรารู้ว่ากำลังทำอะไรอยู่ // ที่
นี่เรื่องการบังคับของเธอ...” // (หน้า 66)

Discrepancy 15

The point to be discussed in this paragraph is the translation of the pronoun you.

Pramoj translates this pronoun as เรา (we), while Kasetsiri translates as เธอ (you).

In Pramoj’s version , the translator uses the word เรา (we) to make this sentence to be general information for everyone. However, in this situation, Chiang means only

Jonathan, not anyone. Therefore, Kasetsiri maintains the original intentionality, while Pramoj does not.

Paragraph 37

ST : “Sully, I must go back,” he said at last. “Your students are doing well.

They can help you bring the newcomers along.”

Sullivan sighed, but he did not argue. “I think I’ll miss you, Jonathan.” was all he said.

“Sully, for shame!” Jonathan said in reproach, “and don’t be foolish! What are we trying to practice every day? If our friendship depends on things like space and time, then when we finally overcome space and time, we’ve destroyed our own brotherhood! But overcome space, and all we have left is Here. Overcome time, and all we have left is Now. And in the middle of Here and Now, don’t you think that we might see each other once or twice?” (p. 63)

PV : “ครูครับ ผมต้องกลับไป” // เขาบอกกับซัลลิวันเป็นครั้งสุดท้าย // “ลูกศิษย์ครูเรียนกันเก่ง

หมดแล้ว // เขาจะช่วยครูสอนคนที่มาใหม่ได้ต่อไป” //

ซัลลิวันถอนใจใหญ่ // แต่ก็ไม่เถียง // “ครูคิดว่าครูจะคิดถึงเธอจนนะชั้น” // เขาพูดแต่เพียง

เท่านั้น

“โธ่! ครูก็!” // จอนะรันพ้อซึ้น “ครูอย่าพูดอย่างนั้นซีครับ! // ทุกวันนี้เราพยายามฝึกอะไรกันอยู่? // ถ้าความรักของครูกับผม ขึ้นอยู่กับของอย่างระยะทางและเวลาแล้ว // พอเราอยู่เหนือระยะทางและเวลา // เราจะมีทำลายความรักของเราลงไปหมดสิ้นเลยหรือ! // แต่ความจริงเมื่อเราอยู่เหนือระยะทางแล้ว // สิ่งที่เรามีเหลือก็คือที่นี่ // เอาชนะเวลาได้อีกอย่าง สิ่งที่เรามีเหลือก็คือเดี๋ยวนี้และในท่ามกลางที่นี่และเดี๋ยวนี้ // ครูไม่คิดบ้างหรือครับว่าเราอาจได้พบกันบ้าง ครั้งสองครั้ง?” // (หน้า 53-54)

KV : “ซัลลี ฉันต้องกลับไป” // โจนาธานพูดขึ้นในที่สุด // “นักเรียนของเธอกำลังทำได้ดี // เขาจะช่วยเหลือคนกตัญญูใหม่ ๆ ได้ต่อไป” //

ซัลลีแวนถอนหายใจแต่มีได้โต้แย้ง // “ฉันคิดว่าคงจะคิดถึงเธอโจนาธาน” // มั่นพูดแก่นั้น

“ซัลลี น้าอายุ!” // โจนาธานพูดขึ้นอย่างตำหนิ // “แล้วก็อย่าเหลวไหล! // เรากำลังพยายามฝึกทำอะไรอยู่ทุก ๆ วัน ? // ถ้าหากมิตรภาพของเราขึ้นอยู่กับสิ่งที่เป็สถานที่และกาลเวลา // และเมื่อเราพิชิตสถานที่และกาลเวลาได้ในที่สุด เราก็ทำลายภราดรภาพของเราเอง! แต่เมื่อเราพิชิตสถานที่เราก็จะเหลือแต่ ที่นี่ และ ปัจจุบัน // เธอไม่คิดหรือว่าเราอาจจะได้พบกันอีกสักครั้งหรือสองครั้ง?” // (หน้า 68-69)

Discrepancy 16

In this paragraph, the point that should be discussed is the translation of the clause he said at last. Pramoj translates this clause as เขาบอกกับซัลลิวันเป็นครั้งสุดท้าย (he told Sullivan for the last time), while Kasetsiri translates it as โจนาธานพูดขึ้นในที่สุด (Jonathan said finally).

In the translation of the phrase at last in Kasetsiri's version, the translator can express the same meaning as the original, while Pramoj does not. Thus, the use of this cohesive device in Pramoj's version is inappropriate and it reduces the coherence of the sentence.

Discrepancy 17

The second point that should be discussed is the translation of the phrase our own brotherhood. Pramoj translates this phrase as ความรักของเรา (our love), while Kasetsiri translates as ภราดรภาพของเราเอง (our own brotherhood).

The meaning of the words brotherhood is given by *Collins Cobuild English Dictionary* (1987: 205) as follows:

brotherhood (n.) = *Brotherhood* is the affection and loyalty that you feel for people who you have something in common with.

In translating the word brotherhood, Kasetsiri translates it correctly. Therefore, the word choice in Kasetsiri's version maintains the intentionality of the original because

it can express the deep meaning of their feeling and relationship as shown in the original. On the other hand, the original intentionality is distorted in Pramoj's version.

Paragraph 41

ST: “I don’t care what they say,” he thought fiercely, and his vision blurred as he flew out toward the Far Cliffs. “There’s so much more to flying than just flapping around from place to place! A . . . a . . . mosquito does that! One little barrel-roll around the Elder Gull, just for fun, and I’m Outcast! Are they blind? Can’t they see? Can’t they think of the glory that it’ll be when we really learn to fly?”

“I don’t care what they think. I’ll show them what flying is! I’ll be pure Outlaw, if that’s the way they want it. And I’ll make them so sorry...” (p. 64).

PV: “เราไม่สนใจว่าเขาจะพูดกันว่าอะไร” // เขากล่าวอย่างดุเดือด // และทัศนวิสัยของเขาก็เลื่อน
 รางไปข้างเมื่อเขาโผล่ไปยังหน้าผาที่อยู่ไกล // “การบินมีอะไรมากกว่าสักแต่ว่ากระพือปีก
 จากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่งเป็นไหน ๆ! // แม้แต่ ... ยุงมันก็ทำอย่างนั้น! // เราบินแบบหมุนตัวรอบ
 นกผู้ใหญ่เล่นสนุก ๆ เท่านั้นเอง // เราก็ถูกขับจากฝูงกลายเป็นนกรจัด // พวกเขาตบอดหรือ
 อย่างไรหนอ? // มองไม่เห็นอะไรเลยหรือ? // เขานึกไม่ถึงถึงความรุ่งเรืองที่จะเกิดขึ้นเมื่อเราได้รู้
 วิชาการบินเลยหรือ?” //

“เราไม่สนใจว่าเขาจะนึกอย่างไร // เราจะต้องแสดงให้เขาเห็นว่าการบินคืออะไร // เราจะเป็น
 นกจรจัดแท้ ๆ // ถ้าเขาอยากให้เราเป็นอย่างนั้น // และเราจะแก้เผ็ดให้ได้...” // (หน้า 54-55)

KV : “ฉันไม่แคร์ว่าพวกนั้นจะพูดว่าอะไร” // มันคิดอย่างหนักหน่วง // และสายตามันก็พร่าเมื่อบิน
 ออกไปสู่ หน้าผาโพน // “การบินมีอะไร ๆ มากมายกว่าเพียงการกระพือปีก จากที่หนึ่งไปอีก
 ที่หนึ่ง! // ย...ย...ยุง ก็ทำอย่างนั้นได้ // ฉันเพียงแต่บินหมุนส่วนเล่นรอบ ๆ นางนวลผู้ใหญ่
 นิดเดียว เพื่อความสนุกเท่านั้น // ฉันก็กลายเป็นตัวหัวหน้า // พวกนั้นตาบอดกระมัง // พวก
 นั้นมองไม่เห็นหรือ // พวกนั้นคิดถึงความรุ่งโรจน์ที่จะมีมาเมื่อเราเรียนรู้การบินอย่างจริงจัง
 ไม่ได้หรือ //
 “ฉันไม่แคร์ว่าพวกนั้นจะคิดอย่างไร // ฉันจะแสดงให้เขาเห็นว่าการบินเป็นอย่างไร! // ฉันจะ
 เป็นตัวนอกกฎเกณฑ์จริง ๆ // ถ้าเขาต้องการแบบนั้น // และฉันจะทำให้เขาเสียใจนักเชียว...” //
 (หน้า 69-70)

Discrepancy 18

In this paragraph, one point that should be discussed is translation of the sentence
And I'll make them so sorry. Pramoj translates this sentence as และเราจะแก้เผ็ดให้ได้...
 (And we will revenge.), while Kasetsiri translates as และฉันจะทำให้เขาเสียใจนักเชียว... (And
 I will make them so sorry).

In Pramoj's version, the translator presents a violent intention to take revenge which is not mentioned in the original, while Kasetsiri is able to maintain the intentionality of the original better than in Pramoj's version.

Paragraph 44

ST : There was a moment of chaos in the young bird.

“What’s going on? Am I mad? Am I dead? What is this?”

Low and calm, the voice went on within his thought, demanding an answer. “Fletcher Lynd seagull, do you want to fly?”

“YES, I WANT TO FLY!” (p. 65)

PV : “เรื่องอะไรกันนี้? // เราบ้าไปแล้วหรือ? // เราตายแล้วหรือ? // อะไรกันนี้?”

ด้วยเสียงต่ำและสงบ เสียงนั้นดังต่อไปในใจของเขา // เรียกชื่อคำตอบ // “เฟล็ตเซอร์

นางนวล // เธอต้องการจะบินเป็นหรือไม่? //

“ครับ! // ผมต้องการจะบินเป็น!” // (หน้า 55)

KV : มันเป็นช่วงขณะของความปั่นป่วนต่อเจ้านกหนุ่ม //

“เกิดอะไรขึ้น // ฉันบ้าไปหรือ // ฉันตายไปแล้วหรือ // อะไรนี่”

เสียงนั้นดังเข้ามาอีกในความคิดของเฟลทเซอร์ หูมและนูนนวล // และถามหาคำตอบขึ้น //

“เฟลทเซอร์ สิ้นคนางนวล // เธออยากบินไหม” //

“ใช่ // ฉันอยากบิน!” // (หน้า 70-71)

Discrepancy 19

In this paragraph, one point that should be discussed is the translation of the sentence There was a moment of chaos in the young bird. Pramoj omits translating this sentence, while Kasetsiri translates it as มันเป็นช่วงระยะเวลาของความปั่นป่วนต่อเจ้านกหนุ่ม (It was a moment of confusion to the young bird).

In Pramoj's version, the translator does not translate the whole sentence of the original. Thus, the information in the original is reduced. On the other hand, Kasetsiri is able to maintain the informativity of the original sentence.

Paragraph 45

ST : “Fletcher Lynd Seagull, do you want to fly so much that you will forgive the Flock, and learn, and go back to them one day and work to help them know?”

There was no lying to this magnificent skillful being no matter how proud or how hurt a bird was Fletcher seagull.

“I do,” he said softly.

“Then, Fletch,” that bright creature said to him, and the voice was very kind, “Let's begin with Level Flight. . .” (p. 11)

PV : “เฟล็ตเชอร์ ลินด์ นางนวล // เธอต้องการที่จะบินเป็นมากพอที่จะอภัยให้นกผู้นั้น // และเมื่อเรียน // แล้วจะกลับไปหาฝูงนกในวันหนึ่ง เพื่อช่วยให้เขาได้เรียนรู้ได้หรือไม่?” //

ไม่มีทางที่จะกล่าวเท็จต่อสัตว์อัน โอปาร์ และฉลาดซ้ำของนี้ได้ ไม่ว่าเฟล็ตเซอร์ นางนวล จะ
เป็นนกที่จงหอง และเจ็บช้ำน้ำใจสักเพียงใด //

“ได้ครับ” // เขาตอบเบา ๆ //

“ถ้าอย่างนั้น เฟล็ตซ์” // สัตว์อันเรื่องรอนนั้นกล่าวต่อเขา // และเสียงนั้นมีความกรุณามาก //

“เรามาเริ่มต้นบินระดับกันเถิด...” // (หน้า 11)

KV : “เฟลทเซอร์ ลินด์ นางนวล // เธออยากบินมากกระทั่งเธอจะอภัยให้ฝูงนก // เรียนรู้ // และ
กลับไปหาพวกเขาสักวันหนึ่ง และช่วยให้เขาู้ใจใหม่” //

ไม่ว่านางนวลเฟลทเซอร์จะทะนงหรือปวดร้าวสักเท่าใด มันก็ไม่มี ความไปปดมดเท็จต่อเจ้านก
ที่ชำนาญวิเศษนั้น //

“ใช่” // มันตอบอย่างอ่อนโยน //

“เอาละ เฟลท” // เจ้าสัตว์สุกใสพูดกับมัน // น้ำเสียงกรุณายิ่งนัก //

“เรามาเริ่มต้นด้วยการบินระดับตรง...” // (หน้า 11)

Discrepancy 20

In this paragraph, the only one point that should be discussed is the translation of
the sentence Fletcher Lynd Seagull, do you want to fly so much that you will
forgive the Flock, and learn, and go back to them one day and work to help

them know?. Pramoj translates this sentence as เฟล็ตเซอร์ ลินด์ นางนวล เธอต้องการที่จะบินเป็นมากพอที่จะอภัยให้ฝูงนั้น และเมื่อเรียนแล้วจะกลับไปหาฝูงนกในวันหนึ่ง เพื่อช่วยให้เขาได้เรียนรู้ได้หรือไม่? (Fletcher Lynd Seagull, do you want to be able to fly much enough to forgive that bird and when you have already learnt, will you go back to the flock one day to help him learn or not?) , while Kasetsiri translates as เฟลทเซอร์ ลินด์ นางนวล เธออยากบินมากกระทั่งเธอจะอภัยให้ฝูงนก เรียนรู้ และกลับไปหาพวกเขาสักวันหนึ่ง และช่วยให้เขารู้ใช่ไหม (Fletcher Lynd Seagull, do you want to fly so much that you can forgive the flock, learn and go back to them one day, and help them know, right?).

In Pramoj's version, the translator translates the whole sentence by using the cohesive devices and tenses (*when you have already learnt, will you go back to the flock one day to help him learn or not?*) to make the sentence more smooth than in Kasetsiri's, while in Kasetsiri's version, that sentence does not show the whole thing in a reasonable order and there is no particular tense to show the sequence of those actions which are related. In other words, Pramoj maintains the coherence of the original sentence, while Kasetsiri does not.

In brief, in this chapter the discrepancies between the original text and the two Thai translated versions of chapter 2 of *Jonathan Livingston Seagull* were discussed. There were totally 20 discrepancies found in the translations. All of them can be classified into each standard of textuality as follows:

Table 1 Frequency of Discrepancies for Each Standard of Textuality Between the Two Thai Versions of *Jonathan Livingston Seagull* of M.R. Kukrit Pramoj and Chanwit Kasetsiri

Standards of Textuality	Frequency of Discrepancy	
	PV	KV
1. Cohesion	0	0
2. Coherence	0	2
3. Intentionality	7	7
4. Informativity	1	1
5. Intertextuality	0	0
6. Situationality	1	1
Total	9	11

Table I presents the frequency of discrepancy for each standard of textuality between the English source text and the two Thai translated versions. According to the table, Pramoj's version has violated the standard of textuality totally 9 times while Kasetsiri's version totally 11 times. In terms of cohesion and intertextuality, no any discrepancy is found in both versions. In coherence, discrepancies are found only in Kasetsiri's version 2 times. In informativity, the discrepancy is found 1 time in Pramoj version and 1 time in Kasetsiri's version. Similarly, in terms of situationality, the discrepancy is also found 1 time in Pramoj version and 1 time in Kasetsiri's version.

Finally, in terms of intentionality, it is the most frequently found in this study. The discrepancies are found totally 14 times in both versions; 7 times in Pramoj's version and 7 times in Kasetsiri's version. The discussion of each standard is as follows:

Discussion

1.) Cohesion

The discrepancy concerning cohesion was not found in this study. This might be concluded that both translators understand the ways to link the surface elements of a text with an order. Therefore, the readers are able to connect the relationships among ideas in their writings easily.

2.) Coherence

Coherence concerns the ways that meanings of the elements under the surface text are related. What makes a text coherent is the use of related words, utterances and etc.

For example; in discrepancy 8 the translations of the sentence In a moment they were airborne again, practicing. Pramoj translates this sentence as เพียงชั่วครู่ ทั้งครูและศิษย์ก็

เห็นลมกันอีก ฝึกซ้อมกันต่อไป (In a short moment, both the teacher and the student flew in

the wind again, continuously practicing), while Kasetsiri translates it as ชั่วขณะต่อมา

นางนวลทั้งสองก็ขึ้นไปลอยในอากาศอีกครั้งฝึกฝน (Later, both seagulls flew in the air again,

practicing). Pramoj adds appropriate phrase กันต่อไป (continuously) to made the

translated text flow smoothly in order that the reader could easily understand how they

are practicing their flying. The text shows the whole thing in a reasonable order, while Kasetsiri's version did not.

3.) Intentionality

The discrepancy of intentionality is the most frequently found in this paper. There are many factors which distort the intentionality of the source text, such as mistranslating and using wrong word choices, etc. For example; the translation of the clause It was hardly respectful. Pramoj translates this clause as ดูเหมือนจะขาดความเคารพไปหน่อย (It seemed hardly respectful a little bit), while Kasetsiri translates it as มันไม่น่านิยมเลย (It was not admirable). The original version presents Jonathan's thought about his impolite manner in analyzing heaven while he is entering it. Pramoj says that in his deep belief, Jonathan respects heaven and feels ashamed of what he is thinking. Therefore, in Pramoj's version, the translator is able to transfer the meaning of the original version better than in Kasetsiri's version. In other words, Pramoj maintains the original intentionality, while Kasetsiri does not. In short, intentionality is the way the text producer's intention is presented into his or her target audience.

4.) Informativity

The discrepancy concerns the detail distorted from the source text and sometimes the detail is translated incorrectly. Omission and mistranslation are the two factors found in this study. For instance; in discrepancy 6, the mistranslation of the sentence They were magnificent birds, all of them. Pramoj translates this sentence as นกทั้งหมดสง่างาม

เสียงนี้กระไร (all birds were very smart and beautiful), while Kasetsiri translates as พวกนั้น
ทั้งหมดนั้นแหละ (all of those). The original version presents special details of the birds.

In Pramoj's version, the translator maintains this impressive information. On the other hand, Kasetsiri reduces the specific details of those birds. Thus, Kasetsiri does not maintain the informativity of the original. In addition, in discrepancy 19, the omission in translating the sentence There was a moment of chaos in the young bird. Pramoj omits translating this sentence, while Kasetsiri translates it as มันเป็นชั่วขณะของความ
ปั่นป่วนต่อเจ้านกหนุ่ม (It was a moment of confusion for the young bird). Thus, the information in the original is reduced. In other words, Kasetsiri is able to maintain the informativity of the original sentence.

5.) Intertextuality

No discrepancy of intertextuality is found in both Pramoj's and Kasetsiri's versions because in the source text, there is no reference to another text. Thus, both translators do not involve in intertextuality.

6.) Situationality

This discrepancy occurs when the translated text is not relevant to the situationality of occurrence or the situation the readers are in or interact with. For example, in discrepancy 13, the translation of the pronoun you and me. Pramoj translates these two pronouns as ท่าน (Sir) and ผม (I), while Kasetsiri translates them as เธอ (you)

and ฉัน (I). In this situation, there are two gulls that are different in age; therefore, in the translation of these two pronouns, in Pramoj's version, the translator uses more appropriate pronouns than in Kasetsiri's version to show seniority, so he can maintain the text's situationality.

7.) Acceptability

Acceptability is the way that communication is accepted. According to the attributes of seven standards of textuality proposed by de Beaugrande and Dressler's (1990) theoretical framework, in the translation quality of two Thai translated versions of *Jonathan Livingston Seagull*, Pramoj's version violates the standard of textuality totally 9 times while Kasetsiri's version totally 11 times. Therefore, the study has found that the translation in Pramoj's version is considered more acceptable than that in Kasetsiri's version.

CHAPTER 5

CONCLUSION

This chapter includes a summary from the findings of the study, limitations of the study and recommendations further studies.

Summary

This paper attempted to study translation quality of two Thai translated versions of *Jonathan Livingston Seagull* originally written by Richard Bach. The first Thai version was translated by M.R. Kukrit Pramoj. The second Thai version was translated by Chanwit Kasetsiri. Only chapter 2 of this story was analyzed and both Thai translated versions of *Jonathan Livingston Seagull* were analyzed by applying de Beaugrande and Dressler's (1990) theoretical framework: the attributes of seven standards of textuality.

The objectives of this study were as follows:

1. To analyze whether the selected Thai texts have the elements of seven standards of textuality proposed by de Beaugrande and Dressler (1990)
2. To analyze the translation quality of the two Thai translated versions of *Jonathan Livingston Seagull*: chapter 2 to find out which version is more acceptable

In analyzing the translation quality of two Thai translated versions of *Jonathan Livingston Seagull*, the study found that the translation in Pramoj's version was considered more acceptable than that in Kasetsiri's version.

Limitations of the Study

Firstly, the data in this study focused only on chapter 2 of *Jonathan Livingston Seagull*. Therefore, the findings of this study cannot be judged as the findings of the whole book of *Jonathan Livingston Seagull*.

Secondly, one point which was also discussed by Chuangsuvanich (2002) is that it is a consideration in analyzing each element of seven standards of textuality proposed by de Beaugrande and Dressler (1990). It concerns a significant body of subjective judgment and an art of translation. The differences in consideration might not be the same depending on each researcher's background knowledge, education, attitude, society and culture.

The last interesting point is the influence which occurs when the same researcher read all three versions. Sometimes a clear picture of the first version may make the researcher understand the latter version without feeling that the deep meaning may be distorted in that version. This phenomenon may influence the researcher to skip some discrepancies.

Implications of the Study

1. The findings of the study will provide the discrepancies between the two translated versions which will allow us to study the linguistic differences in translating the same text.

2. The findings of the study could be applied to improve the translating process from a foreign language into Thai.

3. The findings of the study could be a guideline to systematize structural and lexical contents in courses of translation.

Recommendations for Further Studies

1. The further studies of translation quality in analyzing chapter 3 of *Jonathan Livingston Seagull* should be recommended in order to evaluate the overall translation quality of the whole book.

2. There should be further studies on translation quality of *Jonathan Livingston Seagull* by using different theoretical frameworks.

3. De Beaugrande and Dressler's (1990) theoretical framework should be used to analyze translation quality of some other translated works as a guideline for audience to choose a better version of translated work.

REFERENCES

REFERENCES

English

- Bach, Richard. (1973). *Jonathan Livingston Seagull*. 2nd ed. London: Pan Books Ltd.
- Blum-Kulka, S. (1986). Shifts of cohesion and coherence in translation. In J. House & S. Blum-Kulka (Eds.), *Interlingual and intercultural communication: Discourse and cognition in translation and second language acquisition studies* (pp. 17-35).
Tubingen: Gunter Narr Verlag.
- Chuangsuwanich, Jarinthorn. (2002). *Translation quality: A comparative study of two Thai versions of Jonathan Livingston Seagull*. Master's Project, M.A. (English).
Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
- Collins Cobuild English Dictionary* (1995). London: HarperCollinsPublishers.
- De Beaugrande, R., & Dressler, W. (1990). *Introduction to text linguistics*. London: Longman.
- House, Juliane. (1997). *Translation quality assessment: A model revisited*. Tubingen : Gunter Narr Verlag.
- Phillips, L. (2002). *Discourse analysis as theory and method*. London: SAGE Publications Ltd.
- Sriduandao, Kornkamon. (2003). *Translation quality: A comparative study of two translated versions of The Lonely Lady*. Master's Project, M.A. (English).
Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.

Stubbs, M. (2002). *Words and phrases corpus studies of lexical semantics*. Oxford: Blackwell Publishing Ltd.

Thep-Ackrapong, Tipa. (2000). *Text and translation: The difficulties and joys of cross-cultural communication*. Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.

Thai

ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช. (2516). *จนะชั้น ลีวงศ์ตัน นางนวล*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ก้าวหน้า

ชาญวิทย์ เกษตรศิริ. (2528). *โจนาธาน ลีวงศ์ตัน นางนวล*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า

ทิพา เทพอักรพงศ์. (2544). *การแปลเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย

BIODATA

NAME : Ms. Sirikhwan Sonthiphakdeee

DATE OF BIRTH : May 02, 1978

ADDRESS : 18/137 Tantawan Village
Soi Udomdech, Sukhumvit Road
Bangmuangmai, Samuthprakarn 10270

PRESENT POSITION : Reservation Manager

WORK PLACE : Swissotel Nai Lert Park A Raffles International Hotel

EDUCATION BACKGROUND

2007 : Master of Arts (English), Srinakharinwirot University

2000 : Bachelor of Arts (English), the University of the Thai
Chamber of Commerce